

Revolucija na Ruskem.

Krvavi dnevi v Lodzu.

Kri teče na bojišču, kri se preliva doma. Na bojišču so ruski vojaki strahopeteži, z korobačem da bi jih gnal v boj, čisto drugačni pa so, če je v kakem mestu kak nemir. Kar divje streljajo na delavce, kar besni sekajo po slabih ženah in otrocih. To se je spet pokazalo pri nemirih v Lodzu, ki so se godili pred tednom. O teh se nam poroča: Policisti, ki so bili kot delavci oblečeni, zbrali so se pred kavarno „Maksim“ in so začeli kričati, revolucijske pesmi peti, slisali so se klici proti vladi in naenkrat začeli so na kavarno kamenje metati. Vedno več ljudij je prihajalo, vedno večji nemir je postajal. Nekaj zavednih možev hotelo je vznemirjene pomiriti, pa vse zastonj. V tem trenutku prišli pa so že dragonci in kozaki, ter začeli sekati po ljudstvu. 150 oseb je obležalo mrtvih. Ko so to organizirani delavci zvedli, začeli so barikade staviti, na kar se je malo klanje začelo. Vojaki so kot divje bestije napadali gospe in otroke. Na Nikolajevem trgu so ustrelili 10 šolarjev. Pijanci „junaki“ udrli so v gimnazijo, tamkaj vse polomili in z ravnateljem, ki jih je k miru opominjal, tako surovo ravnali, da je za nekoliko dni umrl. Da ruski „vutki bratci“ žganjarij niso pri miru pustili, je umevno. Cele sode prikotali so na cesto ter si „junastvo“ krepili. Vseh, ki so med nemiri padli, je bilo 2200 oseb. Mnogo jih je mesto zapustilo, ker nikdo ni bil ne življenja in ne premoženja varen. Od vseh strani prihajajo vojaki, da pogasijo nemir. V okolici Lodža in Varšave napovedali so delavci generalni štrajk, grajščino kneza Cyrila so popolnoma uničili in oplenili. Celo kmetje v okolici pridružili so se delavcem. Guverner je dal proglasiti, da bo mesto bombardiral, če nemiri ne henjajo.

Tudi v Varšavi se ni mnogo bolje godilo.

Vstaja pomorščakov — revolucija v Odesi.

Dne 27. junija priplula je oklopnica „Knjaz Potemkim Tavričevski“ v Odeso. Na tej ladji pritožil se je neki mornar pri kapitanu zaradi slabe hrane. Ker je to precej nedostojno storil, ustrelil ga je kapitan, namesto da bi mu kak odgovor dal. Ko so vidli drugi pomorščaki, so se vsi sprli ter ubili v vodo vrgli dotičnega kapitana in mnogo častikov, razen osmih, ki so bili na njihovi strani. V Odesi so na suhem mrtvo truplo ustreljenega pomorščaka, Omelčuk mu je ime, razpostavili ter niso pustili sodnijskih oblasti blizu. Komaj se je to v mestu zvedlo, privrelo je na tisoče ljudij na pristanišče. Pri truplu bil je postavljen nabiralnik za grove za sijajen pogreb pomorščaka. Oblasti so požale, da bodo streljali, ako bi se skušalo upornike raztirati. Na krovu razobesili so rudečo zastavo v znamenje revolucije. Mrtvo truplo bilo je celi dan razstavljeno, mnogo ljudij je prihajalo mrtvemu zadnjo izkazovat. Ko so pa hoteli policisti in kozaki truplo raztirati, se ti niso dali odtirati, ampak si ostali pri mrtvem truplu. Črez nekoliko časa

prišla je torpedovka v pristanišče ter ladjo „Espa-ranso“ seboj vzela k Potemkinu. Pomorščaki Esparansa so se pridružili upornikom. Noč od 27. do 28. junija bila je grozna za Odeso. Na večih krajih je mesto gorelo. 3 ruske ladje v pristanišču bile so v plamenu. Ko so si zopet kozaki hoteli Omelčuka truplo prisvojiti, začela je ladja Potemkin na mesto streljati. Tisoč in tisoč ljudi našlo je te dni smrt, mnogo milijonov znaša škoda, ki se je že povzročila. Pomorščaki iz „Potemkina“ podali so se v mesto in prevzeli vodstvo revolucionarjev v mestu. Iz Sebastopola so se baje 4 ladje odposlale, da bi ladjo „Potemkin“ uničile. — Daljši upori pomorščakov vrše se tudi v Libau-i in Kronstadt-u. Sebastopol leži baje v razvalinah.

Dalji nemiri v Odesi.

V Odesi so se kozaki uprli, streljati na neoboroženo ljudstvo ter se postavili na čelu demonstrantom. Pri pogrebu Omelčuka so orožniki prijeli več puntažočih mornarjev. Takoj se tovariši iz ladje „Potemkin“ dvakrat ustrelili na mesto. Iz mesta so pripeljali do 100 mrtvih ter jih v skupne grobe zakopali. Niti sorodaiki niso smeli biti pri pogrebu. Vsled tega je prišlo do novega boja med vojaki in množico. Škoda znaša že nad 60 milijonov rubljev.

„Potemkin.“

Oklopnica „Potemkin“ še ni, kakor so se ruska poročila glasila ujet, ampak še mirno vsem v strah pluje v Črnem morju. Pred rumunskim mestu Kostanica je obstala ter zahtevala premog, živež in vodo. Oblasti tega niso dale; rumunske ladje imajo povelje, paziti na Potemkina, če bi ta kaj proti mestu nameraval. Rusi so sicer proglaševali, da so se vsi puntažoji vojaki udali, a vendar ni resnično, Rusija sama ne ve, kaj bi storila. Že se baje začno vojaki na sukem puntati in če se to zgodi, stoji velika Rusija na pragu razkosanja. — To je revolucija, to ni več nemir. Pa prav se jim zgodi, tem bahačem. V Rusiji mož nič ne velja samo mašina je ali dobra hrana za kanone. Stric, stric, huda ti poje.

Najnovejše novice.

Rusija si ne more proti „Potemkinu“ pomagati. Ta velika država, ta močen „stric“ hoče nad Japonce, pa ni kos puntarjev ene ladje ukrotiti. Na ladji „Potemkim“ je baje 10 civilistov, ki imajo komando. Ko se je brodovje Črnega morja Potemkimu bližalo, je vprašalo, zakaj ne salutira. Iz Potemkima se je odgovorilo „komu“? „Cesarju“ signalizira brodovje in njemu se morate udati. „Mi ne poznamo cesarja“, odgovorijo puntarji. Rusija je prosila vlade, da ji pomagajo mir narediti. V Odesi je mir. Delavci spet delajo. Oblasti bodo v kratkem razglasile število mrtvih in ranjenih. V Libau-i se je pri punti pomorščakov umorilo 2000 oseb.